

J. Moll - 24

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

GENER DE 1921

ANY II — NUM. 8

Redacció i Administració: PELAI, 50, 1.er BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'institucions de Previsió i Cooperació.

SUMARI

H. Puig i Sais. President del Sindicat: LA NOSTRA ANADA AL COL·LEGI; MOTIUS I PROPÓSITS.

Part Oficial:

Junta Directiva:

CANVI DE DOMICILI.—EXTRACTE DELES SESSIONS.

Seccions Comarcals:

SECCIÓ D'IGUALADA: COMUNICAT.

Col·laboració:

Francesc Poudevida: DE RE MUTUALISTA; HOME PREVINENT VAL PER DOS.

Jori Cantó: A PROPÒSIT DE LA LIMITACIÓ DE PARTIS MÈDICS; UNIFICACIÓ D'IGUALS.

Vida de les Seccions Comarcals:

SECCIÓ D' OLOT.

SECCIÓ DE VILAFRANCA.

Mutual Mèdica:

LEGALITZACIÓ.

NOTA.

La nostra anada al Col·legi. Motius i propòsits

pel Dr. H. Puig i Sais, President del SINDICAT

Com veurà el lector en aqueix mateix número del BUTLLETÍ, acabem d'entrar en la Junta del Col·legi de Metges de Barcelona. Ara és, doncs, l'ocasió de donar als amics l'explicació que abans ens demanaven i a tots els companys també. Donada l'organització eminentment democràtica del SINDICAT, ho creiem un deure.

Per què hem anat al Col·legi? A què hi anem? Fem una mica d'història. Des del primer moment havíem cregut que entre el SINDICAT i els Col·legis no hi havia d'haver lluites, sinó una perfecta unitat de mires, puix com hem dit repetides vegades en les nostres propagandes, el SINDICAT som nosaltres i el Col·legi també som nosaltres: s'entén, els metges.

Conseqüent amb aquest principi, jo personalment, així que m'elegiren per a la presidència de la Secció de Barcelona, el primer acte meu fou entrevistar-me amb el Dr. Bartomeus, President del Col·legi, per a fer-li present aquest meu criteri i al mateix temps, per a donar públicament la sensació que no hi havia d'haver antagonismes, demanar-li que ens deixés celebrar les reunions en el local del Col·legi i que allí es rebessin adhesions al SINDICAT. El Dr. Bartomeus, abundant en el mateix criteri, m'abraçà, em donà per-

sonalment totes les facilitats i reuní amb urgència la Junta del Col·legi per a consultar-la sobre el particular, contestant-me el dia següent, que la Junta unànimement havia accedit. Fèrem tis de aquest dret que se'ns concedia i, com tots sabran, fins les eleccions del SINDICAT es celebraren al Col·legi.

Quan a mi se m'encarregà la Presidència del SINDICAT, vaig repetir la visita, no sols per a refermar l'amistat, sinó per a demanar la convivència de les dues entitats en el mateix local: però ja aquesta vegada, deixant apart totes aquelles deferències de la bona i cordial amistat personal que entre nosaltres, de temps regna, en la part que podríem dir-ne oficial, no va tenir ja aquella efusió de l'altra vegada, fou més aviat revestida de certa recelosa fredor, tant que vaig comprendre desseguida, i així ho confirmà el Dr. Bartomeus, que havíem de trencar aquella relació amistosa que havíem iniciat abans i mantenir-nos a una *honest distància* (aquestes foren les paraules). Què havia passat? Jo no sé si hi havia algun recel o alguna altra causa d'ordre intern, però com manifestació externa hi havia, que uns quants il·lustradíssims companys, molt pocs en nombre, crec que eren set, però de molt